

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2015 M. VASARIO 18 D. NUTARIMO NR. 186 „DĖL NEMUNO KILPŲ REGIONINIO PARKO PLANAVIMO SCHEMOS (RIBŲ IR TVARKYMO PLANŲ) PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO

Nr.
Vilnius

Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Pakeisti Nemuno kilpų regioninio parko planavimo schemą, kurią sudaro Nemuno kilpų regioninio parko ir jo zonų, buferinės apsaugos zonos ribų, tvarkymo planų grafinės dalys (brėžiniai) ir aiškinamojo rašto pagrindiniai teiginiai, patvirtintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. vasario 18 d. nutarimu Nr. 186 „Dėl Nemuno kilpų regioninio parko planavimo schemos (ribų ir tvarkymo planų) patvirtinimo“:

1. Pakeisti Nemuno kilpų regioninio parko planavimo schemos aiškinamojo rašto pagrindinius teiginius:

1.1. Pakeisti 4.1 papunkčio nuostatą iki dvitaškio ir ją išdėstyti taip:

„4.1. konservacinio prioriteto zona, kurią sudaro: Punios šilo gamtinis rezervatas, Prienu šilo, Punios, Punios šilo, Verknės, Kalvių, Naravų kaimo, Siponių kaimo ir Nemajūnų kraštovaizdžio draustiniai, Punios šilo pušies ir Punios šilo eglės genetiniai draustiniai, Drubengio ir Degsnės botaniniai draustiniai, Didžiųjų Nemuno kilpų, Ošvenčios ir Vizdijos hidrografiniai draustiniai, Škėvonių ir Daukantų geomorfologiniai draustiniai, Tartoko telmologinis draustinis, Pelekonių archeologinis draustinis ir Birštono urbanistinis draustinis, kurių tikslai yra šie:“.

1.2. Pakeisti 4.1.1 papunktį ir jį išdėstyti taip:

„4.1.1. Punios šilo gamtinio rezervato – išsaugoti pirmąkščių Lietuvos girių bruožus išlaikiusį unikalų Punios šilo gamtinį kraštovaizdį su sengirei būdingomis ir gausiai aptinkamomis; įvairiomis saugomomis gyvūnų, augalų, grybų rūšimis ir jų natūraliomis buveinėmis: Europos Bendrijos svarbos natūralios buveinės 6530 Miškapievės, 9070 Medžiais apaugusios ganyklos, 9010 Vakarų taiga, 9020 Plačialapių ir mišrūs miškai, 9050 Žolių turtingi eglėnai, 9080 Pelkėti lapuočių miškai, 9160 Skroblynai, 9180 Griovų ir šlaitų miškai, 91D0 Pelkiniai miškai, 7140 Tarpinės pelkės ir liūnai, 7160 Nekalkingi šaltiniai ir šaltiniuotos pelkės, 91E0 Aliuviniai miškai, 6270 Rūšių turtingi smilgynai, 6430 Eutrofiniai aukštieji žolynai; Europos Bendrijos svarbos rūšys – žalioji dvyndantė, plačialapė klumpaitė, Šneiderio kirmvabalis, purpurinis plokščiavabalis, niūriaspalvis auksavabalis, Manerheimo grybinukas, raudonpilvė kūmutė, skiauterėtasis tritonas, europinis plačiaausis; Lietuvos saugomos rūšys – ažuolinis pintenis, ažuolinė baktrospora, skėtrioji briedragė, didysis asiūklis, plačioji platužė, skylėtoji menegacija, ažuolinė kepena, krokinis minkštenis, tarpinis ir tuščiaviduris rūteniai, svogūninė kartenė, didysis skydvabalis; labai gausios rezervate retų rūšių populiacijos – karpotoji kempė, skaisčioji raudonpintelė; medžiai – gamtos paminklai; Punios šilo archeologinės vertybės;“.

1.3. Pakeisti 4.1.9 papunktį ir jį išdėstyti taip:

„4.1.9. Punios šilo pušies ir Punios šilo eglės genetinių draustinių – išsaugoti Nemuno slėnyje susiformavusį Punios šilo unikalų pušies ir eglės genofondą, kuris yra savitas šiai aplinkai ir negali būti keičiamas kitais medynais, išsaugoti Europos Bendrijos svarbos natūralias buveines, saugomas gyvūnų, augalų, grybų rūšis, užtikrinti palankią jų apsaugos būklę;“.

1.4. Papildyti 4.1.20 papunkčiu:

„4.1.20. Punios šilo kraštovaizdžio draustinio – išsaugoti išraiškingą Nemuno stačių krantų miškingą kraštovaizdį, Punios šile esančius valstybės saugomus gamtos paveldo objektus – Panemuninkų skardį, Punios šilo ąžuolus (5) ir kultūros paveldo vertybes, Europos Bendrijos svarbos natūralias buveines – 9010 Vakarų taiga, 9160 Skroblynai, 9180 Griovų ir šlaitų miškai, 91E0 Aliuviniai miškai, 9020 Plačialapių ir mišrūs miškai, 6270 Rūšių turtingi smilgynai, 6530 Miškapievės, kitas saugomas gyvūnų, augalų ir grybų rūšis, užtikrinti palankią jų apsaugos būklę.“

1.5. Pakeisti 5.1.1 papunktį ir jį išdėstyti taip:

„5.1.1. rezervatinių miškų, pievų, pekių, smėlynų kraštovaizdžio tvarkymo zonų grupėje – griežtos apsaugos (KMn) ir reguliuojamos apsaugos (KMr);“.

1.6. Pakeisti 11.5 papunktį ir jį išdėstyti taip:

„11.5. naikinamos savaimė plintančios svetimžemės ir aplinkos ministro patvirtintame Invazinių Lietuvoje rūšių sąraše nurodytos invazinės rūšys;“.

1.7. Papildyti 11.9 papunkčiu:

„11.9. Punios šilo gamtinio rezervato apsaugai užtikrinti pastatomi kelio ženklai ir užtvarai. Įvažiavimas į Punios šilo pušies genetinį draustinį, esantį Punios girininkijos miško 22 ir 23 kvartaluose, nukreipiamas kvartaline linija tarp 21, 22 ir 29 kvartalų, 15 ir 23 kvartalų.“

1.8. Papildyti IV skyrių 14¹ punktu:

„14¹. Siekiant išsaugoti ir atkurti Punios šilo pušies ir eglės populiacijas, specialiaisiais miško kirtimais draustiniai formuojami taip, kad visų amžiaus klasių medynų (jaunuolynų, pabrėstančių, brandžių ir perbrendusių) plotas juose būtų proporcingas. Naudojamos kuo mažiau natūralią miško ekosistemą pažeidžiančios miškininkystės priemonės ir technologijos, kurios projektuojamos genetinio draustinio mastu. Siekiant savaiminio pušies ir eglės populiacijų atsikūrimo ar išvengti kitų rūšių kaitos ir genetinės įvairovės sumažėjimo, medžių žūtis dėl aplinkos veiksnių, ligų ir miško kenkėjų poveikio, gali būti vykdomi būtinieji sanitariniai, ugdomieji ir specialieji miško kirtimai, šalinamas trakas, purenamas dirvožemis. Vykiant specialiuosius miško kirtimus, paliekami seni kitų rūšių medžiai ir jų grupės (ąžuolai ir kitos retos medžių rūšys), natūraliai susiformavusios pelkutės ir pan., pušynuose išsaugomi ornitochoriniai medžiai ir krūmai. Sausuolių ir uoksinių medžių paliekama atsižvelgiant į saugomos teritorijos direkcijos, atsakingos už regioninio parko apsaugą ir tvarkymą, rekomendacijas. Negyva mediena paliekama natūraliai pūti, išskyrus pavojingų liemenų kenkėjų šviežiai užpultas žalias egles, vėjavartas ir vėjolažas. Draustinių medynams derant (derėjimo balas – ne mažesnis kaip 3), galima kirsti pavienius medžius atrankiniu būdu sėkloms ruošti. Atkuriant genetinius draustinius, pirmenybė teikiama savaiminiam miško žėlimui, taikant žėlimą skatinančias priemones. Jei medynai nederą ir savaiminis žėlimas nevyksta, genetiniai draustiniai turi būti atkuriami per nustatytus terminus jų dauginamąja medžiaga. Esant didelei kanopinių žvėrių gausai, žėlinius ar želdinius būtina aptverti ar taikyti kitas apsaugos priemones. Projektuojant specialiuosius kirtimus Punios šilo eglės genetiniame draustinyje, pirmenybė teikiama neplyniesiems kirtimams – atrankiniams grupiniams ir atvejiniais grupiniams kirtimams, iškertant 0,1–0,3 ha plote visus ar dalį medžių virš natūraliai atsiradusio perspektyvaus pomiškio arba vietose, kur nėra pomiškio. Vykiant specialiuosius miško kirtimus, bendras pirmuoju atveju iškirstų grupių plotas neturi viršyti

30 proc. numatyto atkurti ploto. Kai prieš tai iškirstose grupėse tolygiai augantys želdiniai ar žėliniai pasiekia apie 2 m aukštį, plotai didinami. Specialiaisiais miško kirtimais atvejiniu grupiniu ir atrankiniu grupiniu būdu medynai iškertami per ne ilgesnį kaip 20 metų laikotarpį. Projektuojant specialiuosius kirtimus Punios šilo pušies genetiniame draustinyje, specialiaisiais kirtimais kertamos ne didesnės kaip 0,7–1,0 ha ploto siauros (apie 50 m pločio, kai tikimasi savaiminio žėlimo) arba bet kokios konfigūracijos biržės (kai žėdinama). Siekiant skatinti pušies žėlimą, derant medynams, biržėse dirva ruošama rudenį – purenamas paviršinis dirvos sluoksnis. Genetinių draustinių būklę, genetinę ir selekcinę vertę ne rečiau kaip kas dešimt metų įvertina, jų apsaugos, tvarkymo, naudojimo ir atkūrimo priemonės ir reikalavimus nustato Valstybinė miškų tarnyba.“

1.9. Pakeisti 16 punktą ir jį išdėstyti taip:

„16. Regioniniame parke esantys kultūros paveldo objektai, jų teritorijos ir apsaugos zonos tvarkomi ir veikla juose plėtojama pagal paveldosaugos reikalavimus, nustatomus nekilnojamųjų kultūros vertybių tipiniuose apsaugos reglamentuose, tvirtinamuose Vyriausybės, ir individualiuose apsaugos reglamentuose, patvirtintuose kultūros ministro nustatyta tvarka; kultūros paveldo vietovės ir jų apsaugos zonos tvarkomos ir veikla jose plėtojama pagal nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo teritorijų planavimo dokumentuose nustatytus paveldosaugos reikalavimus; kompleksiniai kultūros paveldo objektai ir jų apsaugos zonos, kuriems kultūros ministro ir aplinkos ministro nustatyta tvarka rengiami nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos specialiojo teritorijų planavimo dokumentai, tvarkomi ir veikla juose plėtojama pagal šiuose specialiojo teritorijų planavimo dokumentuose nustatytus reikalavimus.“

1.10. Papildyti 26.8 papunkčiu:

„26.8. tvarkymo plane pažymėtoje vietoje, Punios šilo kraštovaizdžio draustinyje, įrengiamas Punios šilo pažintinis takas ir lauko informacinė sistema.“

1.11. Papildyti VI skyrių 29¹ punktu:

„29¹. Valstybės įmonės Valstybinių miškų urėdijos patikėjimo teise valdomas pastatas, Punios šile, Padaglės viensėdyje, pritaikomas gamtos centrui ir (ar) edukacinei veiklai.“

2. Pakeisti Nemuno kilpų regioninio parko ir jo zonų, buferinės apsaugos zonos ribų, tvarkymo planų grafines dalis (brėžinius) ir jas išdėstyti nauja redakcija (pridedama).

Ministras Pirmininkas

Aplinkos ministras